ଖୋଡେ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଦି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଜେନେରାଲ ସୁପ୍ରିମ୍ କୋର୍ଟ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ।

ଡିସେମ୍ବର 5, 1995

[ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା, କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32, 136, 137 – ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲଗୁଡିକ - ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରାୟର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିବା ପରେ ଏହି ଅଦାଲତର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରାରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲଗୁଡିକ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ଶୁଣାଣି ନକରି ଅପିଲଗୁଡିକର ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିବା ସାରବତ୍ତା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: ସାରବତ୍ତା ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପରେ ଏହାର ସଠିକତାର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର ଦାବି କରିବାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଆଚ୍ଛୁଳେ* ମାମଲାର ରାୟ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେନାହିଁ ଯେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିବା ପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରାରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେହି ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଦାଖଲ ଅପିଲରେ ଥିଲା ଯାହା ପରେ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । *ଆଚ୍ଛୁଳେ*ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର

ତଥ୍ୟ ଉପରେ *ଆନ୍ଥୁଲେ* ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଭୁଲ ଅଟେ । [193-A, F, 192-H]

ଏ. ଆର୍. ଆନ୍ଥୁଲେ **ବନାମ** *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି,* **[1984] 3 SCR 482 ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପ୍ରଭେଦ ଅଟେ;** *କୃଷ୍ଣସ୍ୱାମୀ ଇତ୍ୟାଦି* **ବନାମ** *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1992] 4 SCC 605 ଏବଂ** *ମେସର୍ସ ଖୋଡେ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **ବନାମ** *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1995] 1 SCC 574, କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ମୂଳ ଅଧିକାରିତା: ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 803/1995 ।

(ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅଧୀନରେ)

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ନାଗେନ୍ଦର ନାଇଡୁ, ନାଞ୍ଜୁନ୍ ରାଡି, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାନଜୀ ଏବଂ ଏସ୍. ସୁକୁମାରନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଶୋକ ଦେଶାଇ, ପି. ପି. ରାଓ, ପି. ମହାଲେ ଏବଂ ବି. ଜି. ଶ୍ରୀଧରନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ବି. ସାନ୍ୟାଲ୍, ରଙ୍ଗବତଲାଚାର୍ ଏବଂ ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ହେଉଛି ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4708-4712/1989, *ମେସର୍ସ ଖୋଡେ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* ଏବଂ 19.10.1994 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପରିଣାମ । ସେହି ରାୟ [1995] 1 SCC 574ରେ ପ୍ରତିବେଦିତ ହୋଇଛି । ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 507-511/1995 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଦିଆଯାଇଥିବା 25.4.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

"ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ମୌଖିକ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆଧାର ହେଉଛି ଯେ ତିନି ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ନିକଟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନ ଗୁଡିକୁ ପରିପୂରକ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ନିକଟରେ ପରିପୂରକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପୂରକ ଲିଖିତ ଦାଖଲ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ ଏବଂ ଯଦି କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ଦାଖଲ ଥାଏ, ସେଗୁଡିକ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛୁ, ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ପରିପୂରକ ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଉପରେ ମୌଖିକ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ ବିଚାର କରାଯିବ । ଏହା ପରେ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡିକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖାସ କାମରାରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବ ।"

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପୂରକ ଲିଖିତ ଦାଖଲ ଦାଖଲ କରାଯିବା ପରେ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନଗୁଡିକ 8.8.1995 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା:

"ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହି ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଦାବି କରାଯାଇଛି, ଆମେ ତାହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । 25 ଏପ୍ରିଲ, 1995 ତାରିଖରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତିରିକ୍ତ ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନର ଦାଖଲ ପାଇଁ ଆମେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଥିଲୁ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଦାଖଲ ଉପରେ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ, ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲୁ ଯେ ମୌଖିକ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନଗୁଡିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ରାୟରେ ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନ ଗୁଡିକର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ଉପସ୍ଥାପନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନାହୁଁ ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୌଖିକ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଯେହେତୁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଦାଖଲ

ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଅନୁପୂରକ ଦାଖଲରେ ଯୋଗ୍ୟତା ପାଇନାହୁଁ, ଆମେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହୁଁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନଗୁଡିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ପରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୁଇଟି ଦାଖଲ: (1) ଉପରୋକ୍ତ ଦେୱାନୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ନିକଟରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସାରବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ସାରବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଶୁଣାଣି ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ (2) *ଖୋଡେ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] 1 SCC 574 ରେ ପ୍ରତିବେଦିତ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଗୁଡିକରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଆଧାରରେ ଅବୈଧ ଅଟେ । ଏହି ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନରେ, *ଏ. ଆର୍. ଆନ୍ତୁଲେ* ବନାମ *ଆର୍. ଏସ୍. ନାଏକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1988] Supp. 1 SCR 1 ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ସାରବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଶୁଣାଣି ନକରି ସାରବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବାରୁ, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇଁ ଅବୈଧ ଅଟେ । ଆମ ମତରେ, ଏହି ଦାଖଲରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତର୍କର ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ।25.4.1995 ଏବଂ 8.8.1995 ତାରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଦାଖଲ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଅତିରିକ୍ତ ଦାଖଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସାରବତ୍ତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅନୁପୂରକ ଲିଖିତ ଦାଖଲ ମଧ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ସମୟରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଆଦେଶରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ରାୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ଉପସ୍ଥାପନର ସମସ୍ତ

ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା । *ଆନ୍ତୁଲେ (ଉଲ୍ଲିଖିତ)* ର ନିର୍ଣ୍ଣୟର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । *ଖୋଡେ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀଜ୍ (ଉଲ୍ଲିଖିତ)* ରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସର କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ *ଆନ୍ତୁଲେ (ଉଲ୍ଲିଖିତ)* ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

ଆନ୍ତୁଲେ (ଉପରୋକ୍ତ) ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଗୁଡିକ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାରେ, ଆମେ ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ ଯେ *ଅନ୍ତୁଲୟ* ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିବା ପରେ ଏହି ଅଦାଲତର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରାରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ । *ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ* ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୀମିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ସେହି ରାୟରେ ହିଁ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । *କୃଷ୍ଣସ୍ୱାମୀ ଇତ୍ୟାଦି* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1992] 4 SCC 605 ରେ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା *ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ* ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରଭେଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

> "..... *ଅନ୍ତୁଲୟ* ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଥିବା ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଫଳାଫଳ, ଯାହା ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିପରୀତ ଅଦାଲତକୁ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା..... ଅଧିକନ୍ତୁ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁପଣ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମିଶ୍ର ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ରାୟ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେଥିରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସେହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ *ଅନ୍ତୁଲୟ* ଏହି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପୁନର୍ବିଚାର ଦାବି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ *ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ* ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଏକ ଅଦାଲତକୁ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିପରୀତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଳି ଏକ ମାମଲାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସାରବତ୍ତା ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପରେ ଏହାର ସଠିକତା ପ୍ରତି ଆପତ୍ତି ରହିଛି, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର ଦାବି କରିବାକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 କୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ *ଅନ୍ତୁଲୟ*ରେ ବାରମ୍ବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଆଶ୍ରୟ ନେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ବାଧ କରିଥାଏ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ *ଅନ୍ତୁଲୟ* ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଥିଲା । ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ, [1984] 3 SCR 482-*ଅବଦୁଲ ରେହମାନ୍ ଅନ୍ତୁଲୟ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି*-ରେ ପ୍ରତିବେଦିତ ହୋଇଥିବା ରାୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ମୋ ମତରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ରାୟର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ବାତିଲ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଭୁଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଖାରଜ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର, ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସହିତ ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବାକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଯାହା ସେ ଆଇନରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ହୋଇପାରନ୍ତି, ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ ।"

ଏହି ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଅନ୍ତୁଲୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ହିଁ ଦେଖାଯାଏ ଯାହା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର କୌଣସି ସାରବତ୍ତା ନାହିଁ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ପି.ସି. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ